

Εκείνες τις μέρες, οι απόστολοι που είχαν διασκορπιστεί από τα Ιεροσόλυμα, μετά τον διωγμό που ακολούθησε τον λιθοβολισμό του Στεφάνου, έφτασαν ως τη Φοινίκη, την Κύπρο και την Αντιόχεια. Σε κανέναν δεν κήρυτταν για τον Χριστό παρά μόνο στους Ιουδαίους. Ανάμεσα τους ήταν και μερικοί Κύπριοι και Κυρηναίοι, που είχαν έρθει στην Αντιόχεια και κήρυτταν στους ελληνόφωνους Ιουδαίους το χαρμόσυνο μήνυμα, ότι ο Ιησούς είναι ο Κύριος. Η δύναμη του Κυρίου ήταν μαζί τους, και πολλοί ήταν εκείνοι που πίστεψαν και δέχτηκαν τον Ιησού για Κύριο τους. Οι ειδήσεις γι' αυτά έφτασαν και στην εκκλησία των Ιεροσολύμων, έτσι έστειλαν τον Βαρνάβα να πάει στην Αντιόχεια. Αυτός, όταν έφτασε εκεί και είδε το έργο της χάριτος του Θεού, χάρηκε, και τους συμβούλευε όλους να μένουν αφοσιωμένοι στον Κύριο με όλη τους την καρδιά. Ο Βαρνάβας ήταν άνθρωπος αγαθός και γεμάτος Άγιο Πνεύμα και πίστη. Έτσι, πολύς κόσμος προστέθηκε στους πιστούς του Κυρίου. Ύστερα ο Βαρνάβας πήγε στην Ταρσό για να αναζητήσει τον Σαύλο. Όταν τον βρήκε, τον έφερε στην Αντιόχεια. Εκεί συμμετείχαν στις συνάξεις της εκκλησίας για έναν ολόκληρο χρόνο και δίδαξαν πολύ κόσμο. Επίσης στην Αντιόχεια για πρώτη φορά ονομάστηκαν οι μαθητές του Ιησού «χριστιανοί». Εκείνες τις μέρες κατέβηκαν από τα Ιεροσόλυμα προφήτες στην Αντιόχεια. Ένας απ' αυτούς, που τον έλεγαν Αγαβο, προανήγγειλε με τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος ότι θα πέσει σ' όλη την οικουμένη μεγάλη πείνα, πράγμα που έγινε όταν αυτοκράτορας ήταν ο Κλαύδιος. Οι χριστιανοί στην Αντιόχεια αποφάσισαν να στείλουν βοήθεια στους αδελφούς που κατοικούσαν στην Ιουδαία, ότι μπορούσε ο καθένας. Αυτό κι έκαναν: έστειλαν τη βοήθεια τους με τον Βαρνάβα και τον Σαύλο στους πρεσβυτέρους των Ιεροσολύμων.

«Η προσευχή να γίνεται. Έστω και τυπική, που σου μιθυρίζει ο διάβολος ότι είναι ξερή και τυπική.»

Γέροντας Ευσέβιος Γιαννακάκης

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΤΝΩΣΜΑ

Κυριακή τῆς Σαμαρείτιδος

« Η ζωή του ανθρώπου, παιδί μου, είναι θλίψις, διότι είναι στην εξορία. Μη ζητής τελείαν ανάπαυσις. Ο Χριστός μας σήκωσε τον σταυρόν, και ημείς θα σηκώσωμεν. Όλας τα θλίψεις εάν τας υπομένωμεν ευρίσκωμεν Χάριν παρά Κυρίου. Δι' αυτό μας αφήνει ο Κύριος να πειραζώμεθα. δια να δοκιμάζη τον ζήλον και την αγάπην προς αυτόν όπου έχομεν. Δι' αυτό χρεία υπομονής. Χωρίς υπομονήν δεν γίνεται ο άνθρωπος πρακτικός, δεν μανθάνει τα πνευματικά, δεν φθάνει εις μέτρα αρετής και τελειώσεως.»

Γέρον Ιωσήφ Ησυχαστής

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ (ΚΑΤΑ Ιωάννη Δ' 5 – 42)

Εκείνο τον καιρό, έφτασε ο Ιησούς σε μια πόλη της Σαμάρειας που λεγόταν Συχάρ, κοντά στο χωράφι που είχε δώσει ο Ιακώβ στον γιο του τον Ιωσήφ. Εκεί βρισκόταν το πηγάδι του Ιακώβ. Ο Ιησούς, κουρασμένος από την πεζοπορία, κάθισε κοντά στο πηγάδι, ήταν γύρω στο μεσημέρι. Οι μαθητές του είχαν πάει στην πόλη ν' αγοράσουν τρόφιμα. Έρχεται τότε μια γυναίκα από τη Σαμάρεια να βγάλει νερό. Ο Ιησούς της λέει: «Δώσ' μου να πιώ.» Εκείνη του απάντησε: «Εσύ είσαι Ιουδαίος κι εγώ Σαμαρείτισσα. Πως μπορείς να μου ζητάς να σου δώσω να πιεις;» -επειδή οι Ιουδαίοι αποφεύγουν κάθε επικοινωνία με τους Σαμαρείτες. Ο Ιησούς της απάντησε: «Αν ήξερες τη δωρεά του Θεού και ποιος είναι αυτός που σου λέει “δώσ' μου να πιώ”, τότε εσύ θα του ζητούσες κι εκείνος θα σου έδινε ζωντανό νερό». Του λέει η γυναίκα: «Κύριε, εσύ δεν έχεις ούτε καν κουβά, και το πηγάδι είναι βαθύ, από πού, λοιπόν, το 'χεις το τρεχούμενο νερό; Αυτό το πηγάδι μας το χάρισε ο προπάτορας μας ο Ιακώβ, ήπιε απ' αυτό ο ίδιος και οι γιοί του και τα ζωντανά του. Μήπως εσύ είσαι ανώτερος απ' αυτόν;» Ο Ιησούς της απάντησε: «Όποιος πίνει απ' αυτό το νερό θα διψάσει πάλι, όποιος όμως πει από το νερό που θα του δώσω εγώ δεν θα διψάσει ποτέ, αλλά το νερό που θα του δώσω θα γίνει μέσα του μια πηγή που θ' αναβλύζει νερό ζωής αιώνιας». Του λέει η γυναίκα: «Κύριε, δώσ' μου αυτό το νερό για να μη διψάω, κι ούτε να έρχομαι ως εδώ για να το παίρνω». Τότε ο Ιησούς της είπε: «Πήγαινε να φωνάξεις τον άνδρα σου κι έλα εδώ». «Δεν έχω άνδρα», απάντησε η γυναίκα. Ο Ιησούς της λέει: «Σωστά είπες, “δεν έχω άνδρα”, γιατί πέντε άνδρες πήρες, κι αυτός που μαζί του τώρα ζεις δεν είναι άνδρας σου, αυτό που είπες είναι αλήθεια». Του λέει η γυναίκα: «Κύριε, βλέπω ότι εσύ είσαι προφήτης, οι προπάτορες μας λάτρεψαν τον Θεό σ' αυτό το βουνό, εσείς όμως λέτε ότι στα Ιεροσόλυμα βρίσκεται ο τόπος όπου πρέπει κανείς να τον λατρεύει». «Πίστεψε με, γυναίκα», της λέει τότε ο Ιησούς, «είναι κοντά ο καιρός που δεν θα λατρεύετε τον Πατέρα ούτε σ' αυτό το βουνό ούτε στα Ιεροσόλυμα. Εσείς οι Σαμαρείτες λατρεύετε αυτό που δεν ξέρετε, εμείς όμως λατρεύουμε αυτό που ξέρουμε, γιατί η σωτηρία έρχεται στον κόσμο από τους Ιουδαίους. Είναι όμως κοντά ο καιρός, ήρθε κιόλας, που οι πραγματικοί λάτρες θα λατρεύσουν τον Πατέρα με τη δύναμη του Πνεύματος, που αποκαλύπτει την αλήθεια, γιατί έτσι τους θέλει ο Πατέρας αυτούς που τον λατρεύουν. Ο Θεός είναι πνεύμα. Κι αυτοί που τον λατρεύουν πρέπει να τον λατρεύουν με τη δύναμη του Πνεύματος, που φανερώνει την αλήθεια».

Του λέει τότε η γυναίκα: «Ξέρω ότι θα έρθει ο Μεσσίας, δηλαδή ο Χριστός, όταν έρθει εκείνος, θα μας τα εξηγήσει όλα». «Εγώ είμαι», της λέει ο Ιησούς, «εγώ, που σου μιλάω αυτή τη στιγμή». Εκείνη την ώρα ήρθαν οι μαθητές του κι απορούσαν που συνομιλούσε με γυναίκα. Βέβαια, κανείς δεν του είπε «τι συζητάς;» ή «γιατί μιλάς μαζί της;» Τότε η γυναίκα άφησε τη στάμνα της, πήγε στην πόλη κι άρχισε να λέει στον κόσμο: «Ελάτε να δείτε έναν άνθρωπο πού μου είπε όλα όσα έχω κάνει στη ζωή μου, μήπως αυτός είναι ο Μεσσίας;» Βγήκαν, λοιπόν, από την πόλη κι έρχονταν σ' αυτόν. Στο μεταξύ οι μαθητές τον παρακαλούσαν και του έλεγαν: «Διδάσκαλε, φάε κάτι». Αυτός όμως τους είπε: «Εγώ έχω να φάω τροφή που εσείς δεν την ξέρετε». Οι μαθητές έλεγαν μεταξύ τους: «Μήπως του 'φερε κανείς να φάει;» Αλλά ο Ιησούς τους είπε: «Δικιά μου τροφή είναι να εκτελώ το θέλημα εκείνου που με έστειλε, και να φέρω σε πέρας το έργο του. Εσείς συνηθίζετε να λέτε “τέσσερις μήνες ακόμη, κι έφτασε ο θερισμός”. Εγώ σας λέω: σηκώστε τα μάτια σας και κοιτάξτε τα χωράφια. Ασπροκοπούν από τα στάχυα τα ώριμα, έτοιμα κιόλας για τον θερισμό. Ο θεριστής αμείβεται για τη δουλειά του και συνάζει καρπό για την αιώνια ζωή, έτσι ώστε μαζί να χαίρονται κι αυτός που σπέρνει κι αυτός που θερίζει. Γιατί εδώ αληθεύει η παροιμία “άλλος είναι που σπέρνει κι άλλος που θερίζει”. Εγώ σας έστειλα να θερίσετε καρπό που γι' αυτόν εσείς δεν κοπιάσατε, άλλοι μόχθησαν, κι εσείς μπήκατε εκεί να θερίσετε τον δικό τους κόπο». Πολλοί από τους Σαμαρείτες εκείνης της πόλης πίστεψαν σ' αυτόν, εξαιτίας της μαρτυρίας της γυναίκας που έλεγε: «Μου είπε όλα όσα έχω κάνει». Όταν λοιπόν οι Σαμαρείτες ήρθαν κοντά του, τον παρακαλούσαν να μείνει μαζί τους, κι έμεινε εκεί δυο μέρες. Έτσι, πίστεψαν πολύ περισσότεροι ακούγοντας τα λόγια του, κι έλεγαν στη γυναίκα: «Η πίστη μας δεν στηρίζεται πια στα δικά σου λόγια, γιατί εμείς οι ίδιοι τον έχουμε τώρα ακούσει και ξέρουμε πως πραγματικά αυτός είναι ο σωτήρας του κόσμου, ο Χριστός».

«Η αιτία για την οποία δεν έχουμε ειρηνικές σχέσεις με τον συνάνθρωπό μας, οφείλεται στο ότι δεν θέλουμε ν' απαρνηθούμε, κατά την φράση του Κυρίου, τον εαυτό μας.»

Άγιος Παρθένιος Λαύρας Κιέβου